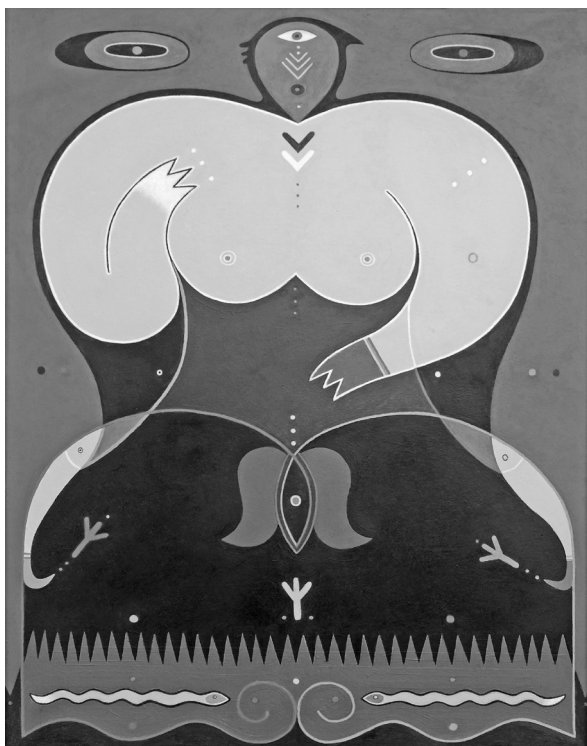

Szathmáry Gyöngyi triptichonja – ebből is látszik, hogy a már említett mester pályája, sorsa mennyire beleivódott a szegedi alkotókba – szintén Szalay Ferenc életművének erőteljes, bronzban megvalósult látomása. A jelképekkel (angyal, Nap, Hold, ló) dúsitott, biblikus felhangú nyitott és zárt terek, némelykor áttört felületek hű kifejezői egy példázatos művészsorsnak (*In memoriam Szalay Ferenc I–III.*)

A többféle anyagot (bronzot, vasat, követ, fát) az önkifejezés szolgálatába állító Székó Gábor a letisztult konstruktív formák – huzalok között is föld felett lebegő „kavics”, egymás terhét viselő, simára csiszolt fatömbök – erejében hisz. Az ecset mellett a térbeli kiterjesztést is kedvelő Sejben Lajos szobrai modern gólemek (*Erőd*), furcsa, modern korunkat is megfricskázó nyitottsággal (*Könyvoltár*).

Popovics Lőrinc andezit-üveg és andezit-üveg-márvány kompozíciója (*Lélekvitortla, Princípium*), valamint Kovács Keve kör alakú olmozott üveglakka (*Tondó kompozíció*) mestermű. Az előbbit a térbeliség fátyollengése, az utóbbit az eltolt keresztoszarak által négy részre (organikus, ipari stb.) vágott világ színeiben is különleges összhatása avatja szimbólumértékűvé. Brzozka Marek magas tűzű kerámiáinak (*Maszk I–II.*) modern korunk bújóska-játéka adja a karaktert.

Darázs József: *Magna Mater*
80×60 cm akril, farost (2019)

Debreczeny György

ilyenkor minden más

kollázs Tandori Dezső A meghívás fennáll című művéből

az egyszeri gyerek azt kérdezte
az utazótól visszarepül-e a madár
a kéményre vagy az ing nyakára
ez a kérdés válasz nélkül maradt
mert csöngettek
a kéziratot hozták utolsó javításra
és az utazó azt mondta a napfényt
nem fogjuk lespórolni magunkról
lemezjátészó vezetékei futottak a mélybe
az utazó lejátszotta rajta a kéziratot
most már délelőtt van
ilyenkor minden más mondta
gyakran kapta magát azon
hogy a sportújságot olvasás helyett
a lemezjátészón megforgatja
ahogy most a javítandó kéziratot
július van állati komolyság
hát szóval egészen röviden most csak
egyebekről majd legközelebb
adjon tanácsot mit tegyünk
mert ami jobb nem lehet
az mindig rosszabb lehet csupán
és csupán egyre hosszabb a rövid
szóval mit gondol visszarepül-e
a kémény az ing nyakára
ezt kérdezte az utazótól
egyszer az egyszeri madár
mikor a kisgyerek csöngetett
a kézirat vezetékei lefutottak a mélybe
ilyenkor minden más
mondta a lemezjátészó
és a leggyorsabb fordulatszámon
kiolvasta a sportújságot
és az utazót

ügyesen átsiklani

kollázs Tandori Dezső Feltételes megálló című kötetéből

ha ügyesen akarnék átsiklani valamin
 egy könnyűszerkezetű hirdetőoszlop
 állhatna mögöttem vagy én
 állhatnék a hirdetőoszlop mögött
 mondjuk a mosodába igyekeznék
 vagy Van Gogh kávéházteraszára
 a Place du Forumon
 átvágva a kövezethullámozgatás
 máris kávéház-fényein
 a szemet szűrje ez a tér s mintha dörzsölnéd
 a térben térek rá a legfontosabbra azonnal
 tavaszodhatott amikor az a dolog történt
 az a könnyűszerkezetű hirdetőoszlop
 egyszer csak ott állt mögöttem vagy előttem
 de mire a rezzenés fénylencse csak ilyen órán
 körbeérik a tavirózsák
 mind másképp idegen mind másképp ismerős
 személytelen-személyesek a monotóniák
 nincs fény mi ne időznék épp tárgyakon
 nem kellett volna megszület-
 nem nem nem a Place du Forumon
 a mosodában vagy a hirdetőoszlop mögött
 ha át akarnék siklani ügyesen
 valami könnyűszerkezeten könnyen
 vagy nehezen vagy valami nehézszerkezeten
 nehezen vagy könnyen de azért ügyesen
 állhatna mögöttem tér és hullámozhatna
 a kövezet akár kávéházterasz
 az éjszaka tenyerembe akarna ülni
 dolgozhatott mikor az a kitavaszodás történt
 és mintha valaki dörzsölné a teret fényel
 az azonnaliságra rátérni a legfontosabb most
 mintha ügyesen akarnának átsiklani rajtam
 de nem nem a Place du Forumon
 a könnyűszerkezetű hirdetőoszlopok
 és a tavirózsák

Lukáts János

Mit szólsz, Miskolc...

...hogy születtél, Viola, újra fel akar fedezni, látványosságként akar kezelni? És ehhez Lőrincet hívja segítségül, a „közelálló kívülállót”? Lőrinc persze örül a hívásnak, napokig böngészi „Miskolc és vidéke” látnivalóit, amelyek közül sok azért bennfentességet és kellő helyismeretet igényel. A kiváló ürügy pedig az iskolai szünet, amely sugaras őszt ígér.

A legkiválóbb útvonalat választják, keresztül a Mátrán, aztán keresztül a Bükkön. A megunhatatlan útvonal, tele nemcsak kanyarral, hanem megannyi vágyakozással, hogy megálljanak, és megrohanják a hegyoldalakat, a várakat, a „köveknek” nevezett kilátó ormokat. Délutánba hajlik a nap, mire berobognak a szép nevű Lillafüredre, amely hegyek alatt, völgyek fölött áll órséget számos tornyával, teraszai rafináltan rendezett sorával, ólomüveg ablakos termeivel, sétautas parkjával, és mindennel, ami egy a világ fölé emelt vendégváró helyet igazán vonzóvá tehet. Halloween ideje van, ez a szállónak alkalom akciókra, kedvezményekre, aki akar, élhet vele.

Viola és Lőrinc felfedező útra indul, mindent a helyén találnak, egy forralt borral érzik magukat megérkezettnek, a vízesést keveslik. És váratlanul ráakadnak a vidraszoborra, amelyről eddig csak hallottak, hiába keresték, és most – tessék! – itt hever és figyel, ahogy csak nagy vízi vadászok szoktak nyugalmas percekben. A lillai vidra remek, bronzalkotás, orra, mancsai és farka vége csak úgy fénylik a felnőtt- és gyermekkezek simogatásától.

